

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 20.

Fjerde Sessions tredje Samling.

Ottende Møde.

Løvedagen den 25de Juni.

(Fortf.)

B. Scholer: Jeg er den ærede Forslagsstiller megen Tak skyldig for den Maade, hvorpaa han har søgt at bringe os ud over disse Banskelligheder, og det var netop for ikke at komme ind derpaa, at jeg forleden Dag tillod mig at foreslaae, at den foreløbige Indtægts- og Udgifts-Bevilling skulde gaae sammen med Finantslovens Behandling, saa at den provisoriske Lov, naar Finantsloven var vedtagen, med det Samme var stadfæstet, idet jeg indsaae at man, ved at behandle den særskilt, vilde komme i et Collisionstilfælde. Ved at sige Nei, vil man nemlig desavouere Ministeriets Fremgangsmaade, som jeg anseer for at være fremfaldt ved Omstændighederne; men derimod kan jeg ikke sige Ja, forsaavidt derved skulde afgjøres Regeringens Bemyndigelse til paa denne Maade fremtidigen at benytte Grundlovens § 30 med Hensyn til saadanne Skatte love; thi det mener jeg, at ved vor foreslaaende yderligere constitutionelle Udvikling maa det komme til en bestemt Afgjørelse af, om og i hvilke Tilfælde den muligviis kan udstrække sig til Skattelove. Jeg har i den Henseende altid været Tvivl, og jeg kunde derfor heller ikke, da der i Efteraaret 1850 forhandlede om den foreløbige Lov angaaende Consumtionens Ophævelse, give mit Samtykke dertil; jeg stemte ikke, fordi jeg saae ved hiint Lovforslag et vigtigt politisk Die med opnaaet; men fra det constitutionselle Standpunct havde jeg Betænkelighed ved at vedtage den foreløbige Lov. Jeg er derfor, som sagt, den ærede Forslagsstiller megen Tak skyldig for den Maade,

hvorpaa han har hjulpet os ud over denne Banskellighed.

J. A. Hansen: Jeg vilde kun udtale, at, naar den ærede Rigsdagsmand fra Maribo Amts 1ste Valgkreds (Lindberg) har gjort flere Spørgsmaal, men som dog alle ere gaaede op i det Ene, om Rigsdagen skal afgjøre, om det har været nødvendigt at udstede nærværende Lov, saa kunde den ærede Rigsdagsmand i Grunden have spurgt sig selv; thi det staaer jo enhver Rigsdagsmand, der søler sig opfordret dertil, frit for at indbringe et Forslag, der berettiger os til at gaae ind paa hiint Spørgsmaal; men det forekommer mig, at den ærede Rigsdagsmand fra et tidligere Møde maatte vide, at det ikke er berettiget under denne Sag at komme ind paa dette Spørgsmaal, saa at, dersom han ønsker, at vi skulle gaae ind derpaa, og han tror, det er den danske Rigsdags Pligt at komme ind derpaa, som han udtalte sig, saa staaer det ham frit for at sørge for, at Rigsdagen i dette Punkt opfylder sin Pligt, ved at stille et Forslag, som berettiger os dertil.

Formanden: Ja, jeg skal dog bemærke, at jeg antager at den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Lindberg) under denne Sags Discussion er fuldkommen berettiget til at discutere Nødvendigheden af den provisoriske Finantslov; det kommer kun an paa Maaden, hvorpaa den discuteres.

J. A. Hansen: Turde jeg gøre den lille Bemærkning, at jeg forstod den ærede Rigsdagsmand, som om han ved at komme ind paa at tale om Nødvendigheden deraf, vilde komme til at tale om det, som den høitæredede Formand i et tidligere Møde udtalte ikke maatte gjøres til Gjenstand for Discussion.

Formanden: Det var ikke aldeles af-